

Mahcup Gönül

– Ali Akın · 11 Aralık 2010

Kendimi bildim bileli âşık olmak başımın belasıdır.

Dikenin yüreğime battığı bir sonbahar.

Avcının önünden kaçan bir tavşan gibi attım kendimi sahile.

Akşamüstlerine doğru sular, bana derdimi unutturacak kadar genişliyor ve yalnızlığımı paylaşıyor.

Suya yüzünü çizen rüzgâr, en samimi dostum bu aralar.

İnsan birini sevmek felaketine uğradı mı, esir gibi bir şey oluyor. Kendi kendime konuşurken, ne boş, ne zavallı laflar ediyorum. Çizdiğim sınırları nasılda siliyorum bir bir senin için.

Ne mahcup gönlüm var benim. Karışık bir rüyayı anlatır gibi nasılda zorlanıyorum seninle konuşurken, suya konan kuru çiçekler gibi titreye titreye.

Yüreğim kış dan kurtulamayan bir tepe, güneşi olur musun?

Diyemiyorum.

Ve inan odamdaki aynam şahittir, saatlerce yaptığım provalara.

Her gece pencereden yıldızları seyredip, gönlümü cesaretlendirmeğe çalışıyorum ertesi güne.

Yağmur altında başını eğen çiçekler gibi kalıyorum seni görünce.

Mahcuptur gönlüm benim.

Göz kapaklarımın içini yakan yaşlardaki acılık doluyor yüreğime.

Bıktım artık. Hayal hayal hayal!

Dedim ya; Kendimi bildim bileli âşık olmak başımın belasıdır.

Ali AKIN